

[Inger Stilling Pedersen]

ne til Esbjerg Havn. Når industrien skal udbygges og vi gerne vil have de områder med, så er vi nødt til at sørge for, at varerne kan komme derfra. Og det er ikke bare vejene, der skal udbygges, det er, som jeg nævnte, også togtrafikken, så en del af godset kan komme med tog f.eks. til Århus Havn.

Ole Donner (FP):

Jeg vil gerne takke hr. Bilgrav-Nielsen for de uddybende bemærkninger, der kom om dagsordensforslaget. Det viser desværre, at jeg har forstået teksten rigtigt. Hr. Bilgrav-Nielsen nævnte en række eksempler på, hvad der fortsat kunne befordres med bil: sikkerhedstransport, brand- og redningstransport m.m., men det var helt klart, at man vil begrænse den transport, der foregår med lastvogne, og lægge den over på jernbanen – man vil altså simpelt hen styre transporten. Det viser, at vi har forstået dagsordensforslaget rigtigt, og derfor må jeg fastholde, at vi under ingen omstændigheder kan støtte det.

I øvrigt gjorde hr. Bilgrav-Nielsen sig skyldig i en lille fortalelse måske, idet han sagde, at hr. Ole Donner havde gjort sig skyldig i nogle misforståelser og talt om, at det var en overflødig debat. Nej, det var ikke mig, der sagde det, det var hr. Arne Melchior.

Men på opfordring fra Det Radikale Venstre vil jeg gerne sige, at jeg mener, det var komplet overflødigt af De Radikale at rejse denne forespørgselsdebat; det kan kun skyldes, at De Radikale har behov for at markere sig. En sådan forespørgsel forsinker den plan, der skal laves. Og VKR var selv med til at lave planen i sin tid. Derfor mener jeg helt klart, at det, Det Radikale Venstre har gjort i dag, er spil for galleriet.

Jeg vil gerne takke ministeren for hans bemærkninger. Af dem fremgik det, at ministeren fortolker dagsordensforslaget anderledes end Det Radikale Venstre. Ministeren sagde tydeligt, at han fortsat ville være med til at sikre, at der var lastbiler, skibe og lufttrafik i større udstrækning. Derfor mener jeg, at der er håb forude, når planen kommer, selv om denne dagsorden nu bliver vedtaget af alle partier med undtagelse af CD og Fremskridtspartiet, idet der åbenbart er et stort fortolkningsproblem med hensyn til selve dens ordlyd.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg henstiller, at der bliver mere ro i salen, også herovre til højre for mig.

Arne Melchior (CD):

Jeg finder anledning til på CD's vegne her i anden runde at gøre det helt klart, at når vi ikke er medforslagsstillere til dagsordenen og ikke stemmer for den, men forholder os blankt til den, har det ikke det mindste at gøre med manglende tillid til trafikministeren, for en sådan tillid har vi og viser vi regelmæssigt.

Alle trafikministres skræk, hr. Bilgrav-Nielsen, opfordrede trafikministeren til at anlægge en aggressiv stil. Med det gode kendskab, jeg har til vor trafikminister igennem mange år, tror jeg, det vil ligge hans natur fjernt. Men jeg vil da gerne udtrykke det håb, at han, som altid, vil optræde besindigt, og det er nok noget lidt andet end aggressivt.

Hr. Bilgrav-Nielsen var så venlig at omtale mine 4 år som minister for offentlige arbejder. Jeg skal gøre hr. Bilgrav-Nielsen opmærksom på, at jeg på intet tidspunkt i løbet af de fire år savnede fuld og rigelig parlamentarisk dækning for det, som jeg på den daværende firkloverregerings vegne foretog mig, herunder sætningen af IC3-togene, som sammen med den faste forbindelse over Storebælt er en vigtig del af . . .

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Det skulle ikke være nødvendigt gentagne gange at opfordre til mere ro i salen.

Arne Melchior (CD):

. . . Jeg skal blot gentage, at tilkomsten af IC3-togene og den faste forbindelse over Storebælt netop giver jernbanetrafikken en historisk ny chance i det danske samfund. Og den politik står der altså ikke Det Radikale Venstres navn på, men derimod den daværende firkloverregerings og Socialdemokratiets. Det samarbejde har været et meget frugtbart trafikpolitisk samarbejde, og det vil det også nok fortsat være.

Jeg vil gerne sige tak til hr. Helge Mortensen for det udmærkede forsøg, han gjorde på at forklare, hvorfor dagens dagsorden alligevel har nogen betydning. Jeg respekterer hr. Helge Mortensens trafikpolitiske synspunkter og den måde, han fremlægger dem på. Jeg havde og har altså den opfattelse, at dagsordenen ikke